

Vysokoškolská kvalifikační práce - magistři (diplomová práce)
posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Mgr. Jana Švecová

Název práce: Sbirání vlny

Slovní hodnocení:

To, co prezentuje Mgr. Jana Švecová pod názvem Sbirání vlny, je vlastně pokus o zachycování nezachytitelného – třeba denní snění, asociace spjaté s osobní zkušeností, událost. Protože jde o cosi prchavého, musí zvolit buď neměřitelný okamžik míjení, anebo eliptické znázornění: kroužení okolo toho, co má být spatřeno pouze ve svém unikání, obkružování, které ukazuje k tomu, co se ukázání vzpírá, tedy naznačovat pohybem „tajemství“, které reprezentace současně rozpečetí i zapečetí. Takto jsou však její práce specifickou, protože ryze uměleckou formou výzkumu – času, prostoru, místa či okamžiku. Vystihnout pravé místo a pravou chvíli je nesnadné, protože jsme ji buď zmeškali, anebo její příchod úspěšali. Sbirání vlny je tedy také „strategické“ označení vztahu k tomu, co je na příchodu a již odchází, ke středu, který je neustále někde jinde, než jej hledáme, protože je vždycky tam, kde jej nehledáme.

Mgr. Jana Švecová hledá místa, situace anebo velmi jednoduché věci, které by se mohl stát metaforou tohoto unikajícího „středu“. Je třeba být uprostřed hry (ale to je třeba i rozvazovaný a zavazovaný uzel) a současně pozorovat a zaznamenávat (napřed v paměti, pak fixovat to, co v paměti zůstalo, což je cosi jako destilace situace). Anebo hledat formou otázek a odpovědí, které nestojí proti sobě, nýbrž společně naznačují cosi třetího, co není ani v otázkách, ani v odpovědích (například otázka adresovaná provazochodkyni: „umíte předvídat chybu?“ je takovým vstupem do pohybu kolem nedoslovitelného).

Je zřejmé, že věc není vůbec jednoduchá a vyžaduje experimentování s různými postupy či „technikami“; není možné zůstat pouze u fotografie, videa, textu, zvukového záznamu či grafického znázornění, protože i „techniky“ jsou strženy tímto hledáním „středu“ a vlastně všechny krouží kolem nedosažitelného ideálního způsobu zafixování nefixovatelného. Autorka předložené práce však z každého ze zvolených postupů dokáže využít všech jeho specifických možností; nebojí se jednoduchosti, kompozičních nedokonalostí, protože i ty se mohou stát odkazem k významu, jímž je neúplnost jako nezbytný předpoklad otevřenosti, necelost, protože principiální nezavržitelnost. Jestliže skrze její záměr prosvítá smutek i radost, smutek z míjení a radost z okamžiku, pak proto, že ve zdánlivé prozaičnosti svých témat hledá samu poetiku života.

Práci (jak prezentované artefakty, tak textovou část) pokládám za pozoruhodný pokus o hledání výrazu a výrazových prostředků pro významy, jejichž formulace vyžaduje zvláštní napětí mezi jednoduchostí a plností. Je samozřejmě

otázka, do jaké míry divák, který vidí pouze výsledky tohoto hledání, je schopen tyto významy „přečíst“, ale to už je spíše otázka hledání vhodného způsobu prezentace.

Závěrečné hodnocení: Práci Mgr. Jany Švecové pokládám za výbornou a doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a): Prof. Miroslav Petříček, Dr.

Datum: Praha, 2. května 2016

Podpis: